

nēstā, cāntātā, lēthālīs, ōpērōsā, Cīrcēā, Mādēīs, Hēcātēīs.
 PHR. Grāmīnīs hērbā. Mixtīs redōlētēs florībūs hērbā. VERS.
 Tēnērō cēspītē terrā vīrēt. Sūrgīt ōdōrātīs fērtīlīs hērbā jūgīs.
 Hērbā rūptā tellūrē cēcūmīnā tollūt. Quāquē diū lātūt, nūc quā
 sē tollāt in ārās, Fērtīlīs ōccūltās īnvenīt hērbā vīas. V. GRAMEN.
 Hērbīdūs, ā, ūm. *Cosa de yerba, ó llena de yerbas. * Misit aprum*
quāntō mājōrēs hērbīdū tāūrōs. Ovid. SYN. Hērbōsūs.
 Hērbīfēr, (ēri), ā, ūm. *Cosa que trabe, ó tiene yerba. SYN. Hērbōsūs.*
 Hērbōsūs, ā, ūm. *Cosa llena de yerba. * Pascēntēm nivēs hērbōsō*
flūmīnē cōgnōs. Virg. SYN. Hērbīdūs, hērbīfēr. PHR. Hērbīs dī-
vēs, fētūs, crēbēr, frēquēns, ābūdāns, fērtīlīs. Hērbārūm ūbē-
rē lārgō Divēs. Frēquēns hērbīs, ēt fērtīlīs ūbērē cāmpūs.
 Hērcūlē. *Ciertamente. Así Hércules me guarda. SYN. Cērtē.*
 Hērcūlēs, īs. m. *Hijo de Júpiter, y de Alcmena, muger de Anfi-*
trion, Príncipe de Tebas, nacido en Tirinta. Habiendo tomado de
su muger Deyanira una túnica teñida con la sangre de Neso el Cen-
tauro, se enfureció tanto, que se echó en el fuego, que habia becho en
el monte Eta para el sacrificio. Refiérense mas de treinta trabajos
de Hércules; pero fueron doce los mas célebres en la Historia, y
en la Mitología. 1. Mató el leon del bosque Nemeo. 2. La bidra de
Lerna. 3. El javalí de Erimanto. 4. Cogió la cierva que tenia pies
de bronce, y la mató. 5. Limpió el establo del Rey Augia. 6. Des-
pedazó las harpias del lago Estínfalo. 7. Domó al toro de la Isla
de Candia. 8. Mató al cruel Diomedes, Rey de Tracia, y le dió
por comida á sus mismos caballos. 9. Venció á las Amazonas.
10. Hurtó las vacas de Gerion. 11. Robó las manzanas de oro del
jardín de las Hespéridas. 12. Sacó al Cancerbero de los Infernos.
Los demás trabajos fueron haber muerto aun en la cuna dos ser-
pientes: haber vencido á los Centauros; y haber levantado las co-
lumnas del Estrecho de Gibraltar, &c. † Jovis filius ex Alme-
na uxore Amphitryonis, Thebani Principis, natus Tiryntba, vel
Thebis. Cum missam ab uxore Dejanira vestem Nessi Centauri
sanguine tinctam induisset, eò furoris devenit, ut in ignem sacri-
ficii quòd in Eta monte paraverat, sese conjecerit. Triginta &
amplius labores Herculis numerantur, sed duodecim præ cæteris
à Poëtis. 1. Leonem in Nemea sylva jugulavit. 2. Hydram Lerna
Paludis face & ferro oppressit. 3. Aprum Ærymanthæum cepit.
4. Cervam aripedem in Menalo monte interfecit. 5. Regis Augie
stabula repurgavit. 6. Harpias in Stympalo lacu, fugavit. 7. Tau-
rum in Insula Creta domuit. 8. Diomedem Thraciæ Regem equis
propriis devorandum objecit. 9. Amazonas devicit. 10. Geryonis
boves obduxit. 11. Hesperidum poma aurea surripuit. 12. Cerberum
ab Inferis extraxit. Alia facinora recensere nimis longum foret,
quod nempe serpentes adhuc in cunis eliserit: Centauros vicerit:
*Columnas in freto Gaditano erexerit, &c. * Hércūlēs īnvādūt,*
ēt dē virtūtē lōcūt. Juv. SYN. Alcīdēs, Tirynthiūs, Amphitryō-
nīdēs. EPITH. Tirynthiūs, Cētiūs, Thēbanūs, Amphitryōnīūs,
clāvīgēr, cēlīfēr, gēnērōsūs, īnvīctūs, īndōmītūs, victōr, trē-
mēndūs, mētūēndūs, hōrrīdūs, fōrmīdābilīs, īmpērtērrītūs, strē-
nūūs, mīnāx, ācēr, bēllīcōsūs, bēllīpōtēns, īnsīgnīs, māgnūs,

clārūs, cēlēbēr, ēxīmīūs, pōtēns, ēgrēgiūs, fērvīdūs, vīolēn-
 tūs, fērōx, fūrīōsūs, fūrēns, īmpīgēr, lābōrifēr, prōfūgiūs, vā-
 gūs. PHR. Tirynthiūs hērōs. Alcēmēnā gēnītūs. Alcēmēnā nātūs,
 sōbōlēs. Clāvīgēr hērōs. Mōnstrōrūm dōmītōr. Vāstātōr Nēmēā.
 Cēntūplīcē victōr āb Hydrā. Stygī dōmītōr Cānīs. i. *Cerberi.*
 Ēmēnsūs lōngī Clāvīgēr ōrbīs Itēr. Phārētrā ārmātūs, spōllōquē
 lēōnīs. VERS. Ērīmanthæum quī pērcūlīt āprūm. Hēspērīdūm āū-
 rēā pōmā Sūrīpūt. Quēm nōn millē fērā, quēm nōn Stēnēlēiūs
 hōstīs: Nōn pōtūt Jūnō vīncērē, vīcīt āmōr. Hūmērīs quī sūstū-
 lit ōrbēm. Quēm nūquām Jūnō sērīēsquē īmmēnsā lābōrūm Frē-
 gīt. Lērnāam fērō quī cōntūdīt hydrām. Tērgēmīnī nēcē Gē-
 rīōnīs spōllīsquē sūpērbūs. Māxīmūs Alcīdēs pōstquām fērā mōns-
 trā pēr ōrbēm Pērdōmūt, fēcītquē vīām sībī vīvūs ād āstrā. Quīs
 factā Hērcūlēā nōn āudīt fōrtīā clāvā? Pārūs ērāt, mānībūsquē
 sūīs Tirynthiūs ānguēs Prēssīt; ēt īn cūnīs jam Jōvē dignūs ērāt.
 Hērcūlēs, ā, ūm. *Cosa de Hercules. * Addit et Herculēōs arcus,*
bāstāmquē Mīnērvā. Juv.
 Hērcyniā, ā. f. *Muy gran bosque de Germania, cuya latitud, dice*
Cesar, que era de nueve dias de camino, y la longitud de seis.
 † *Maxima Germaniæ Sylva, cujus latitudinem fuisse, ait Cæsar,*
*novem dierum iter, longitudinem verò dierum sex. * Prōmīnēt*
Hērcyniā cōnfīnīs Rbētiā Sylvā. Claud.
 Hēri. adv. *Ayer. * Hēri mīnūs vīgīntī prō āmbōbūs dēdī. (Iamb.)*
 Terent.
 Hērīlīs, īs, ē. *Cosa de señor. * Ulle mānūm pātīēns, mēnsāquē ās-*
suētūs hērīlī. Virg.
 Hērmāphrōdītūs, ī. m. *Hermaphrodito, hijo de Mercurio, y de Ve-*
nus, que habiendo dexado el monte Ida, donde las Nayades le ha-
bían educado, fue á Caria; y habiendo visto la Ninfa Salmace,
que vivía allí, se enamoró de él; y no pudiendo persuadirle que
correspondiese á su amor, le sorprendió en una fuente donde se
bañaba; y abrazándole, rogó á los Dioses que le concediesen unir-
se de manera con él, que nunca jamás se separasen. Fue oída, y de
los dos resultó una sola persona con dos sexos. De aquí viene que
aquellos que nacen con dos sexos de hombre, y de muger, se lla-
man Hermaphroditos. † Mercurii ex Venere filius, qui relicto mon-
te Ida in quo á Nayadibus educatus fuerat, in Cariam venit: Vi-
sūm perdītē amarīt Nympha Salmacis quæ ibi degebat, cumque
adducere non potuisset ut se redamaret puer, eum in fonte cui præ-
sidebat lavantem nacta, occupavit inopinantem, & amplexibus
stringens Deos deprecata est ne ab invicem divellerentur: nec va-
num fuit votum, in unum enim junctis amborum corporibus una re-
mansit facies, remanente tamen utriusque sexu. Hinc qui cum vi-
rili simul & femineo nascuntur sexu, Hermaphroditi dicuntur.
 Hērmāphrōdītūs, ī. m. *Hermaphrodito, macho, y hembra. * Hērmā-*
phrōdītūs, āit; nātō dātē mīnērā vēstrō. Ovid.
 Hērmā, ā. m. *vel Hērmā, ārūm. m. plur. Estatua de Mercurio.*
 * *Truncōquē simillīmūs Hērmā. Juv.*
 Hērmēs, īs, *vel ētis. Nombre de Mercurio. V. MERCURIUS.*
 Hērmīōnē, ēs. f. *Hija de Menelao, y de Helena, desposada con Ores-*

tes por Tindaro, y prometida á Pirro por Menelao; el qual, ba-
llándose en el sitio de Troya, ignoraba que bubiesen desposado á su
bija en Argos. Orestes mató á Pirro, y gozó de Hermione. † Fi-
lia Menelai & Helenes, desponsata Oresti á Tyndaro Rege La-
coniae, & promissa interim Pyrrho á Menelao patre, qui sponsa-
lia Argis facta ignorabat, dum ipse Trojam obsidebat. Orestes au-
tem Pyrrhum occidit, & Hermionem duxit. EPITH. Förmösä,
pülchrä, decörä, vénüstä, Ledäa, á Ledä Tyndari uxore. Spärtänä.
Hermionē altera, Martis & Veneris filia, uxor Cadmi, quæ cum
marito in serpentem mutata est. VERS. Divæ Veneris quodque fi-
liä longum Rēptāt et Illýricas ejectionē vīrūs in herbās. Stat.
Hermūs, i. m. Rio de Lidia en la Asia Menor, cuyas arenas son
de oro, y desagua en el Pactolo. † Fluvijs Lydiæ in Asiā Minore,
aureas arenas volvens. In Pactolum influit. EPITH. Tūrbidūs,
Lydūs, sordidūs, felix, divēs, metallifer, Lydūs, vāgūs, flā-
vūs, opulētūs. PHR. Aurō turbidūs Hermūs. Tūrbatō sordidūs
aurō Hermūs. VERS. Et rutilis sordēat Hermūs aquis. Quodque
metalliferis egērit Hermūs aquis.
Hērō, ūs. f. Amada de Leandro, el qual nadando pasaba de Abidos
á Sestos, donde estaba Hero. Una noche Leandro se anegó en el es-
trecho, y Hero desesperada se echó en el mar. † Puella á Leandro
deamata, qui ex Abydo ad Seston, ut eam inviseret, transnata-
bat. Sed Leander aquis dum noctu fretum trajiceret, absorpto,
Hero præ desiderio amantis se in mare præcipitem dedit. EPITH.
Sēstias, Sēstā, vénüstā, förmösä, spēctābilis.
Hērōdēs, is. m. Hijo de Antipatro, Rey de los Judios por los Ro-
manos. Hizo matar á los Inocentes, y hasta sus mismos hijos, pen-
sando que de esta suerte haria tambien morir á Christo. Murió co-
mido de gusanos. † Filius Antipatris, Rex Judæorum á Romanis
delegatus. Hic pueros Innocentes, liberosque proprios occidendos
jussit, ratus Infantem Jesum in hac internecone trucidandum.
Vermibus toto corpore scatentibus miserè interiit. EPITH. Mā-
lūs, bārbārūs, crudēlīs, Idūmāūs, trūx, crudētūs, fērōx, fēr-
rūs, turbidūs, impiūs, insānūs. PHR. Idūmāūs Rēx, Tyrānnūs.
Hēbræā fērūs arbitēr Aulæ. Sāvūs rēgnātōr, viōlētūs rēctōr Idū-
mēs. VERS. Christum qui mētūens pūērūm tōt millia lēthō Cor-
porā dīmīsīt. Insōntēs pūērōs ferrō impiūs haūsīt. Pūtrībūs Hē-
rōdēs vermībūs escā fūit.
Hērōdiās, adis. f. Muger de Filipo, uno de los hijos de Herodes el
mayor, y adúltera de Herodes, Tetrarca de Judæa. * Irām Hē-
rōdiās, nām Rēgis adūltērā nōmēn. Mant.
Hērōicūs, ā, ūm. Cosa heroica, ó de Heroe. * Quī faciūt rēgēs,
bērōicā cārminā laudānt. Ovid. SYN. Hērōūs.
Hērōinā, æ. f. * Illā sit in chibis et blandior bēroinis. (Spond.) Prop.
Hērōis, idis. f. Heroina, muger ilustre. * Mutātās förmās bēroinās
insūpēr iūsdēm. Mart. SYN. Hērōinā.
Hērōs, ois. m. Heroe, hombre ilustre. * Hērōs Æsoniūs pōtītūr
spōliōquē supērbūs. Ovid. EPITH. Magnānīmūs, ānimōsūs, il-
lūstris, māgnūs, ingēns, insignis, pōtēns, förtis, gēnērōsūs,
clārūs, inclēytūs. PHR. Vir sēmīdēūs. Dēōrūm gēnūs, sānguīs,

prōgēniēs. Virtūtē et armis nobilis. Fāma supēr æthērā nōtūs. In-
gētēs Hērōūm ānimā. Magnānīmī procērēs. Armis invictūs. Vir-
tūtūm nōmīnē clārūs. Virībūs invictūs. Sātā sānguīnē Divūm Prō-
gēniēs, Nobilis armis. Magnānīmī hērōēs, nātī mēliōribūs ān-
nis. V. ILLUSTRIS.
Hērōūs, ā, ūm. Cosa heroica. * Cārminis bēroī tāngērē jussit opūs.
Prop. SYN. Hērōicūs.
Hērōsilā, æ. f. Hersilia, muger de Rómulo. * Hērōsilām jussis com-
pēllāt vōcībūs Iris. Ovid. V. HORA.
Hērūs, i. m. Señor. * Hic bērus albānūm Mācēnās, svē fālērnum. H.
SYN. Dōmīnūs. EPITH. Pōtēns, mētūendūs, fērōx. V. DOMINUS.
Hēsīōdūs, i. m. Poeta del lugar de Ascrea en la Beocia, el qual hizo
un poema de agricultura, imitado por Virgilio. † Poeta ex As-
crea oppido in Bæotiā, qui de Agricultura scripsit. EPITH. As-
cræūs, Bæōtiūs, āgrīcōlā, Hēlicōniūs, ab Helicone monte Bæo-
tiæ. PHR. Ascræūs sēnēx. Præceptōr ārandī. Vātēs Hēlicōniūs.
Agrīcōlā Musā Sēnis.
Hēsīōnē, es. f. Hija de Laomedonte, Rey de Troya, á la qual Hér-
cules libró de un monstruo marino, á quien ella habia sido expues-
ta para aplacar la cólera de Neptuno, y despues la dió por muger
á Telamon, de quien ella tuvo por hijo á Ayax. * Nēc pārs mī-
litiæ Tēlāmōn sinē bōnōrē rēcēssit, Hēsīōnēquē datā pōtītūr. Ovid.
V. LAOMEDON.
Hēsperiā, æ. f. Italia, ó España, llamadas así del Rey Hesperus, ó
de la estrella de la tarde. † Nomen commune Italiæ & Hispaniæ.
Italia quidem sic dicta ab Hespero Rege. Hispania verò, vel á
Rege ejusdem nominis, vel ab Hespero stellā, quod hac regio ad
Occidentem sita sit. * Sēd quis ad Hēsperiā ventūrōs littōra Teū-
crōs. Virg. SYN. Ýtāliā, vel Hīspāniā.
Hēsperidēs, ūm. f. pl. Hijas de Hespero, el qual tenia un jardín,
cuyos árboles llevaban manzanas de oro, guardadas por un dragon,
que Hercules mató. † Hesperii filie, quæ Hortum colebant, cujus
arbores mala aurea proferebant á Dracone pervigili servata.
Hunc Hercules occidit, & poma sustulit. * Cōrnigēr Hēsperi-
dām flūviūs rēgnātōr āquārūm. Virg. EPITH. Vigiles, pērvigī-
lēs, insōmnēs, sōllicitæ, irrēquētæ, sāgācēs, sōlētēs, ānxiæ,
ātētētæ, hōrtūlānæ, pōmicōlæ. PHR. Afræ sōrōrēs. Tres nume-
rantur Æglē, Arēthūsā, et Hēsperēthūsā.
Hēsperiūs, ā, ūm. Cosa de Italia, ó de España. Cosa del Occidente.
* Hēsperiūs scōmbrī tēmpērēt ovā liquōr. Mart. SYN. Ýtālūs, vel
Hīspānūs, vel Occidūūs.
Hēsperūs, i. m. Rey de Africa, hermano de Atlas, insigne Astro-
logo, que los Poetas fingen haber sido convertido en la estrella de
la tarde, llamada Hesperus, la qual sigue al Sol Occidente. † Rex
Africa, frater Atlantis, Astrologiæ peritissimus. Hunc fabu-
lantur in stellam mutatum fuisse, quæ Solem subsequitur, quando
occidit, & vocatur Hesperus. * Itē dōmūm sātūrā, vēnit Hēsper-
rūs, itē cāpēllā. Virg. SYN. Hēsper. EPITH. Nōctifer, occi-
dūūs, ūmbrifer, rūbēns, rōscidūs, frigidūs. PHR. Dilēctūs Vē-
nērī. Nōctis nūnciūs, vel indēx. Primās rēfērēs, tēnēbrās. VERS.

- Āst ūbī vicinā noctis, vēnit Hēsperūs indēx. Quālis est primās rēfērēns tēnēbrās, Nūnciūs noctis: modō lotūs ūndis, Hēsperūs pulsūs itērūm tēnēbris, Lūcifer idēm. *V. VESPER.*
- Hēsēni, ōrūm. *m. Los Esenos, habitadores de Palestina, á quienes estaba prohibido matar los pichones. † Palestinae populū apud quos lege cautum erat, ne quis columbas occideret. * Albā Pālēstinā sāctā cōlumbū virō. Tibul.*
- Hēsternūs, ā, ūm. *Cosa de ayer. * Hēsternō plēnūs Iāccō. Virg.*
- Hēt. ū ūā, ā. *f. Etruria, parte de Italia, llamada hoy Toscana. * Hānc Rēmūs et frātēr, sic fortis Hētrūriā crēvit. Virg.*
- Hētruscūs, ā, ūm. *Cosa de Etruria. SYN. Thuscūs.*
- Heū! *Zy! Heū tibi pāctū fidēs: tibi quā iurārē solēbas. Ovid.*
- Heūs. *He. * At priūs, heūs, inquit iuvenēs, &c. Virg. SYN. Eīā āgē, eīā āgītē.*
- Hēxāclinōn, clinī. *n. Lugar donde habia seis asientos, ó camas para los que comian. * Et tēstudinēum mēnsūs quātēr hēxāclinōn. (Spond.) Mart.*
- Hēxāmētrūm, ī. *n. Verso hexámetro, ó de seis pies. * Hēxāmētris ēpigrāmmā faciēs, scō dīcērē Tuccām. Mart.*
- Hēxāphōrūm, ī. *n. Silla de manos que llevaban seis bombres. * Lixiōr hēxāphōris tuā sīt lēctīcā, licēbit. Mart.*
- Hi, ōrūm. *Aquestos, ó esos. * Hī sūmmō in fluctū pēndēt, &c. Mart.*
- Hīrbās, ā. *m. Rey de Getulia en Africa, el qual para vengarse de Dido, Reyna de Cartago, que le rebuso por marido, hizo guerra á la Reyna; mas Dido se mató á sí misma antes que consentir al casamiento. † Rex Getulīe in Africa, qui Didoni bellum gessit, quod illa ejus nuptias recusaret. Sed Dido mortem sibi ipsa conscivit, ne in ejus manus deveniret. EPITH. Gētūlūs, Libyēūs, Maurūs, prōcax, dēspēctūs, sprētūs, nēglēctūs, fērōx, fūrēns.*
- Hīātūs, ūs. *m. Hendedura, ó abertura, ó cueva. * Et misēr invīsām trāxit hīātūs āquām. SYN. Rimā, vel vōrāgō, gūrgēs, bārātrūm, ābyssūs. EPITH. Vāstūs, pātūlūs, tērrificūs, pātēns, cāvērñōsūs, cāvūs, prōfūdūs. PHR. Terrā dēhīscēns. Vāstā faucēs: immanēs pāndit, sōlvit, dēducit hīātūs. VERS. Vācūō tēllūs discēdit hīātū. Hōs sūbitō tēllūs ābsōrbēt hīātū. Ūndā dēhīscēns Terrām Intēr fluctūs āpērīt. Ō quā sātīs imā dēhīscāt Terrā mīhī, manēsqū Dēūm dēmīttāt ād imōs. *V. GURGES. VORAGO.**
- Hībērnā, ā. *vel Hībērnē, ēs. f. Irlanda, Isla sujeta al Rey de Inglaterra. * Á nivibus trābit hībērnīs Hībērnā nōmēn. Mart. Scōtōrūm cūmūlōs flēvīt glāciālīs Hībērnē.*
- Hībiscūs, ī. *m. Malva visco, especie de malva. EPITH. Virīdīs, tēnūs, virēns, glāciālīs.*
- Hībriūs, īdīs. *m. & f. Cosa engendrada de animales de diferentes especies. Tambien se llama así el que nace de padres de diferentes países. * Hībriā quō pāctō sīt Pērsiūs ūltūs, opīnōr. Hor. *V. HYBRIDA.**
- Hic. *adv. Aquí. * Hic, ūbī fīt dōctā mūltā cōrōnā mānū.*
- Hic. *pron. Este. * Nēmpē quōd hīc āltē, dēmīssiūs illē vōlābāt. Ov. Hic vir, hīc est, tibi quēm prōmittit sēpiūs āudīs. Virg.*
- Hiccīnē, ut Hāccīnē. *V. Hic. Este, ó esta. * Hāccīnē pārvā mēūm fūnūs ārēnā tēgīs. Prop.*

- Hīērā, ā. *f. Isla consagrada á Vulcano, una de las Eolias en el mar Mediterraneo. † Insula Vulcano dicata, una ex Eoliis in mari Mediterraneo. EPITH. Ābīlā, Vūlcānā, fumōsā.*
- Hīērā, ā. *f. Ninfa de los bosques, ó Driada. Quōs Jōvis ēdūxit lūxō sylvēstrīs Hīērā. Virg.*
- Hīērūsālēm, seu Jērūsālēm. *Ciudad de la Judea, cabeza del Reyno de David, donde estuvo el Templo de Salomon. † Urbs Judaeae primaria, Davidis Regia, ubi Templum erat Salomonis. SYN. Sōlīmā, Hīērōsōlīmā. EPITH. Opūlētā, magnificā, divēs, inclūtā, nobīlīs, sāctā, cultā, vēnērāndā, vēnērābilīs. PHR. Ūrbs Sōlīmōrūm. Ūrbs Dāvidicā, Ārx Sīōnis Sōlīmā, Jūdāe dēcūs. VERS. Hic rēgūm sēdēs ā prīscō sānguīnē Jūdā. Hic tēplūm Sālōmōn, pēr tērrās omnībūs arīs Evērsīs opē Barbāricā, Rēx cōndīdīt olīm. Tēplūm opūlētūm, īngēns, ēdūctām ād sūdērā mōlēm.*
- Hīlārīā, ōrūm. *n. pl. 2. br. Fiestas de regocijo. EPITH. Fēstā, lātā. PHR. Hīlārēs, vel fēstīvī dīēs. Gēnīālīā fēstā.*
- Hīlārīs, īs, ē. *Cosa alegre. * Odērūt hīlārēm tristēs, tristēmquē jōcōsē. Hor. SYN. Hīlārūs, lātūs, gaudēns, ālācēr, ovāns, gēnīālīs, fēstīvūs, jōcōsūs, faciētūs. PHR. Lātītiā pērfūsūs, Exultāns ānimīs. Gaudīā cōncipiēns, captāns. Lātītiā dāns signā. Frōntē sērēnā gaudēns. *V. GAUDENS.**
- Hīlārītās, ātis. *f. Alegria, regocijo. SYN. Lātītiā, gaudīum, fēstīvītās, ālācītās. PHR. Lātā mēns. Fēstīvūm īngēniūm. *V. GAUDIUM. LĒTITIA.**
- Hīlārō, ās. *Alegrar, regocijar. * Hōs ūbī faciūdō tuā vōx hīlārā vērit ōrē. Ovid. SYN. Exhīlārō, oblēctō, lātīficō, rēcrēō. *V. GAUDEO.**
- Hīllā, ā. *f. Especie de relleño. * Pērnā māgīs, ān māgīs hīllīs. Hor.*
- Hīlūm, ī. *n. Casi nada. * Nēc dēsīt pōndēris hīlūm. Lucr.*
- Hīmēllā, ā. *m. Río que desagua en el Tiber, mas abaxo de la ciudad de Cures. * Cāspēriāquē cōlunt Fōrūlōsqū et flūmēn Hīmēllā. *V. Himērā, ā. f. Término, río de Sicilia. * Quā mērgūtūr Hīmērā pōntō. Sil.**
- Hīnnīlītō, ās, āvī, ātūm, ārē. *Relinchar como un mulito.*
- Hīnnīō, īs, īi, vel īvī, itūm, irē. *Relinchar. PHR. Hīnnītūm ēdō, tōllō, fūndō. Hīnnītībūs āurās, āērā, cāmpōs īmplērē, pulsārē. VERS. Ārrēctīs āurībūs ācrēm Hīnnītūm fūndēbāt ēquūs.*
- Hīnnītūs, ūs. *m. El relincho. * Dēmīquē nōn hīnnītūs itēm dīffērrē vīdētūr. Lucr. SYN. Ēquōrūm frēmītūs, clāmōr. EPITH. Sōnōrūs, ācūtūs, ācēr, trēmūlūs, hōrrificūs. VERS. Hīnnītū cāmpūs sōnāt, vel āssōnāt omnīs ācūtō.*
- Hīnnūlūs, ī. *m. vel Hīnnūllēūs, ī. m. Cervatillo. * Hīnnūllēi pēllīs tōtōs opērībāt āmāntēs. Prop.*
- Hīnnūs, ī. *m. Mulito engendrado de un caballo, y de una asna; el que es engengrado de un asno, y una yegua, se llama Mūlūs. Ita Plinius.*
- Hīppōcēntaurī, ōrūm. *m. pl. Los Hipocentauros. *V. CENTAURI.**
- Hīppōcrātēs, īs. *m. Hippocrates, Médico de la Isla de Cō. * Ōs bōmīnis, mūlsūm mē rōgēt Hīppōcrātēs. Mart.*
- Hīppōcrēnē, ēs. *f. Fuente de la Beocia cerca del monte Helicon, la*

- la qual estaba consagrada á las Musas, y los Poetas fingen que el Pegaso la hizo salir de la tierra con el golpe de una coz. † Fons in Bæotiâ juxta montem Heliconem, Musis sacer, Pegasi unguâ factus; ut ajunt Poëtæ. * Dicîtê, quæ fontês Aganippidôs Hippocrênês. (Spond.) Ov. SYN. Aganippê. EPITH. Pégasêâ, Adniâ, Hêlîconis, Aganippis, sâcrâ, pëllucidâ, clarâ. V. AGANIPPE.
- Hippodamiâ, æ. f. Hippodamê, es. f. Hija de Enomao, Rey de Elide, el qual propuso una contienda sobre correr, y el premio era su hija con el Reyno. Pelope, hijo de Tântalo, fue el vencedor. † Enomai, Elidis Regis filia. Hic curule certamen proposuit, cujus præmium erat Hippodamia cum Regni parte. Pelops, Tantalii filius, victo Enomao puella & Regno potitus est. EPITH. Pisââ, Elââ, vëlôx, citâ, concitâ, præpês, vëlôcris.
2. Hippodamiâ. Hija de Briseo, á quien robó Aquiles. † Brisei filia, quam Achilles expugnato Lyrnesso oppido, secum abduxit. EPITH. Lyrnessis, Lyrnessiâ. Briseis.
3. Hippodamiâ, æ. Hija de Atreacio, y muger de Pirithoo. Los Centauros que fueron convidados á sus bodas, intentaron robarla; pero fueron destrozados enteramente. † Alia fuit Atreacii filia, & Pirithoi uxor: ad ejus nuptias invitati Centauri eam rapere vulerunt, sed ingenti clade profligati sunt. SYN. Atreacis, idôs. Ischomachê, es.
- Hippodromus, i. m. Picadero, ó corredera de caballos. * Pulverem quæ fugax Hippodromon unguâ carpit. Mart.
- Hippolytê, es. f. Reyna de las Amazonas, á quien Hércules venció, y la entregó á Teseo. † Amazonum Regina, quam Hercules vicit, & Theseo dedit uxorem. EPITH. Ferox, virago, felix, Threiciâ. Alia fuit Acasti Magnesiæ Regis uxor. EPITH. Magnessâ, lascivâ, adultêrâ, quia Peleum ad adulterium sollicitavit, sed frustra.
- Hippolytus, i. m. Hijo de Teseo, y de Hipólita, Reyna de las Amazonas. Huyendo por no satisfacer á los amores torpes de su madrastra, los caballos de su carro amedrentados de unos monstruos marinos, le llevaron á unas peñas, y precipicios, donde fue hecho pedazos. Esculapio le resucitó, y se fue despues á Italia, donde le llamaron Virbius. † Thesei & Hippolytes Amazonum Reginae, filius. Insidias Phædræ novercæ fugiens, curru conscenso abit, sed equi á Phocis quæ in littus maris exierant, exterriti, Hippolytum per saxa fædè tractum dilaniarunt. Ab Æsculapio ad vitam revocatus, in Italiam venit, ubi Virbius dictus est, quasi bis vir. * Ibât et Hippolyti prolês pulcherrimâ bellô. Virg. SYN. Thesidês. EPITH. Thesius, pudicus, castus, insons, verëcundus, formosus, venustus, miser, infelix. PHR. Thesius heros. Vir Amazonius. Amazonê natûs. Discerptus equis.
- Hippomanês, is. m. Carnosidad con que nacen los potros; ú otro veneno para hacer hechizos. * Hippomanês, quod sapê malæ legêrê novercæ. V.
- Hippomenês, æ. m. Hijo de Macareo, nieto de Neptuno, que se casó con Atalanta, habiéndola vencido en la carrera por astucia de Venus. † Macareii filius, Neptuni nepos, qui Atalantam, Veneris dolo, cursu victam duxit uxorem. * Ut tulit Hippomenês

- Scheneidâ, præmiâ cursus. Ovid. V. ATHALANTA.
- Hipponâ, æ. f. Diosa tutelar de los caballos. * Hipponam; et factês ôidâ ad præsepia pictâs. Juv. A Stabulariis præcipue colebatur.
- Hippotadês, æ. m. Nombre de Eolo. * Clauserât Hippotadês æternô carcôrê ventôs. Ovid. SYN. Ædilius, ab Hippota avo.
- Hircinus, â, um. Cosa de cabron. * Ille sêd hircinô sanguinê contêritur. Ovid. SYN. Caprinus.
- Hircosus, â, um. Cosa que hiede como cabron. * Hic aliquis dè gèntê hircosâ Centurionum. Pers.
- Hircus, i. m. Un cabron. * Cærmînê quî trægicô vilêm certavit ôb hircum. Hor. SYN. Hædus, caper. EPITH. Corniger, setiger, hirsutus, imbellis, vagus, saliens, gravis, i. feridus, olens, præcax. PHR. Vir grægis. Dux pecoris. V. CAPER.
- Hirsutus, â, um. Cosa cerdosa, ó áspera. * Hirsutumquê suspèrciliûm, promissâquê barbâ. Virg. SYN. Hirsidus, villosus, pilosus, setosus, hirtus. PHR. Villis asper, horridus, deformis, impurus, rigens.
- Hirudo, inis. f. Sanguiuela. EPITH. Palustris, mordax, tenax. PHR. Non missurâ cutêm nisi plênâ cruoris hirudô.
- Hirundo, inis. f. Golondrina. * Aut argutâ lacus circumvolitavit hirudô. Virg. SYN. Progne; Daullas, quia in hanc avem mutata fingitur Progne, Pandionis Regis Athenarum filia, uxor Terei Regis Thraciæ & Phocidos, ubi Daullis urbs. EPITH. Argutâ, garrulâ, nigra, vaga, peregrina, querulâ, vagabundâ, loquax, Atticâ, Cæcropiâ, Pandionâ, Threiciâ, Thraciâ, Bistonâ, Daullâ. PHR. Daullas ales. Bistonis ales. Pandionis, Cæcropis ales. Avis Atticâ. Thraciâ volteris. Veris nunciâ, prænunciâ. Amisum quæ gemit ales Itym filium. Tignis nidum suspendit hirudô. Luteum celsa sub trabè figit opus. Sub lacem modulos iterat, meditatûr, vel fundit hirudô. Lascivâ lacus perstringit hirudô. Daullas et Geticæ tandem secura mariti Ales adest, plausuquê lærem, cantuquê salutat. V. PROGNE.
- Hiscô, is. Abrir la boca. Abrirse. SYN. Hio, vel os diduco, apèriô. VERS. Vix paucâ furenti subjiçio, et raris turbatus vocibus hiscô. Virg.
- Hispani, orum. m. pl. Los Españoles. * His Hispanus ager, tellus ubi divês Iberum. Aus. SYN. Hesperii, Iberi. EPITH. Feroçes, pugnaces, audaces, superbi, duri. PHR. Hispana gens, nativ. Gens intractabilè bello. Gens aspera bello: Patiens laborum.
- Hispaniâ, æ. f. España, Reyno entre los Pirineos, el mar Mediterraneo, y el Océano. * Horrîdâ vitandâ est Hispaniâ, Gallicis axis. Hor. SYN. Hesperia, Iberia. EPITH. Populosâ, fertilis, dives, ferax, nobilis, horridâ, pugnax. PHR. Hispaniâ tellus, ora, plagâ. Tartessia tellus. Divês equis. Pretiosa metallis. Principibus fecundâ piis.
- Hispidosus, â, um. Cosa áspera, ó cerdosa. * Non dico pueris, sed hispidosis. (Phal.) Catull. SYN. Hirsutus, hispidus.
- Hispidus, â, um. Cosa cerdosa, áspera. * Summoquê cadit barbâ hispidâ mentô. S. V. HIRUTUS.
- Historiâ, æ. f. Historia. * Crispus Romanâ primus in historiâ. Mart.

SYN. Annālēs. **EPITH.** Vētūs, prīscā, antiqūā, mēmōrābilis, cēlēbrīs, nobīlis, novā, rēcēns : māgistrā. **PHR.** Vētērūm scrip-tā, mōnūmēntā. **HISTORIĀ** fāmā, sērīēs, fīdēs. **ÆTĀTIS** mōnūmēntā, vētūstā. **HISTORIĀ**, victūrā chartā. Prīsci tēmpōris, ævi fac-tā, actā. **VERS.** Quæ faciūt ut lōngōs durēt benē gēstā pēr ān-nōs, Et possint sērā pōstērītātē frūi. Quā sinē prætērītā nōn es-sēt mēntiō vitæ. Quā sinē virtūti nullūs ādēsset hōnōs.

HISTORICUS, ā, ūm. *Cosa histórica.* * *Quis dābit historico, quantum daret actū legentī.* Juv.

HISTRIŌ, ōnis. m. *Baylarin, comediantē.* **SYN.** Mimūs, gēsticūlā-tōr, ludīō, circūlātōr, prætigiātōr, cōmœdūs. **EPITH.** Hilāris, festīvūs, lætūs, fallāx, garrūlūs, dōlosūs, verbōsūs, loquāx, le-vis, mēndāx, sūbdōlūs, rīdīcūlūs, jōcūlāris, argūtūs, prōter-vūs, pētūlans, inēptūs, īndūstriūs, nāvūs, scēnicūs. **PHR.** Mō-vēns rīsūs. Vēstībūs et vultū rīdīcūlūs.

HISTRĪX, icis. f. *Puerco Espin.* **SYN.** Echīnūs. **VERS.** Ōs lōngiūs illī Assimilat pōrcūm; mēntitā cōrnūā sētā Sūmmā frōntē rī-gēnt : oculus rubēt ignēūs ardōr; Parvā sūb hīrsūtō cātūlī vēstī-giā dōrsō. Hanc tamēn exīgiām mīrō naturā tūerī Præsīdīō dīg-natā fērām, stat corpōrē tōtō Sīlvā mīnax, jūcūlūsquē rīgēns in prælīā crēscīt Pictūrātā sēgēs, quōrūm cūtē fixā tēnācī Altērā sūccrēscīt.

HŪLCŪS, ā, ūm. *Cosa hendida, abierta.* * *Hoc ubi hūlcū sibi fundit canis æstifer arvū.* Virg. **SYN.** Hīāns, patēns, hīscēns, dēhis-cēns, āpērtūs, rīmōsūs, fissūs, fātiscēns.

HŪDĒ. *Hoy.* * *Quz nōn est hōdiē, crās minūs aptūs erit.* Ovid. **SYN.** Hōc diē, vel nūnc, mōdō.

HŪDIERNŪS, ā, ūm. *Cosa de hoy.* * *Sic venās hōdiernē, tibi dūm tūarīs hōnōrēs.* Tibull.

HŪDLŪS, ī. m. *Cabra, ó cabron.* V. **CAPER.**

HŪLLANDĪĀ, ē. f. *La Holanda.* V. **BATAVIA.**

HŪLŌCAŪSTŪM, ī. n. *Holocausto, sacrificio, en el qual la víctima se consume del todo.* **SYN.** Sācrīficiūm, libāmēn. **EPITH.** Sōlēm-nē, pingūē, odōrātūm, piūm, cāstūm, purūm, sācrūm. **PHR.** Fūmōsis extā crēmātā fōcis. Sācrīs addītā flāmmīs. Mactātā Dēō. V. **VICTIMA.**

HŪLŌFĒRNĒS, īs. m. *General del Exército de Nabucodonosor.* * *Quē quē māmūm lūdit fērētēm collā Hūlōfērnis.* Sid.

HŪMĒRICŪS, ā, ūm. *Cosa de Homero.* * *Quantum grādīvūs Hūmērī-cūs audīs.* Juv.

HŪMĒRŪS, ī. m. *El mas célebre de los Poetas Griegos; el qual, se-gun dicen, fue ciego. † Poëtarum Græcorum illustrissimus, quem cæcum fuisse dicunt. De patriā ejus inter se certaverunt, ut hunc sibi honorem vindicarent.* * *Quādoquē hōnūs dōrmītāt Hūmērūs.* Hor. **SYN.** Mæōnidēs, à Mæoniā regione, ubi Smyrna. **EPITH.** Cōlōphōniācūs, Smŷrnæūs, Mæōniūs, Sālāminīā-cūs, Achæūs, nam de ejus patriā Colopponī, Smŷrnei, Salāminīi, & alii certabant, māgnūs, vinōsūs, īnsīgnīs, ætērnis, antiqūūs, cæcūs, sāpiēns, divīnūs, dōctūs, sācēr, grāvīs, grān-dīs, sūblīmīs, jūcūndūs, sōlērs, īmmōrtālīs. **PHR.** Mæōniūs vātēs, sē-

sēnēx. Smŷrnæūs vātēs. Cæcūs vātēs. Pārānŷmphūs Achīllīs. Cō-lōphōnis ālūmnūs. Cōndītōr Ilīādīs. A quō ceū frōntē pērēnnī, Vātūm Piērīs orā rīgāntūr āquīs. Vātūm ipsē pātēr quō nil Græ-cīā māiūs hābēt. Quī mūsās cāntū, quī Phæbūm āquāvīt hōnōrē. **HŪMĒCIDĀ**, ē. m. *Homicida, el que mata á un hombre.* * *Sī fur dis-plīcēat Verrī : sī hōmīcidā Milōnī.* Juv. **EPITH.** Sævūs, crūēn-tūs, fērōx.

HŪMĒCIDĪŪM, ī. n. *Homicidio, muerte de hombre.* * *Nullā crūēn-tātīs hōmīcidā lūdāt in armīs.* Prop. **EPITH.** Sævūm, crūdēlē.

HŪMŌ, īnis. m. *Hombre, ó muger.* * *Aut Dēūs illē māiūs hōmīnūm mītēs cērē discāt.* Virg. **SYN.** Mōrtālīs, tērrīgēnā : vīr. **EPITH.** Frāgīlīs, cādūcūs, vilīs, mīser, īnfēlix, ærūmnōsūs, īmbēcī-lūs, īncāstūs, sōlērs, prōvidūs, prūdēns, mēndāx, fallāx, īnōps. **PHR.** Pūlvīs et ūmbrā. Tūrpī ex lūtō cōnerētūs. Tērrā hōspēs. Nātūs in cūrās. Sōrtīs īnīquā lūdūs, ludībrīūm. Vārīs fortūnā vīcībūs, vel cāsībūs expōsitūs, ōbnōxiūs. Hōmīnēs, durūm gēnūs. Gēns hūmānā. Gēnūs hūmānūm, mōrtālē. Tērrēā prōiēs. Hūmānā mēntēs. Mōrtālīā pēctōrā, cōrdā. **VERS.** Irrēquētūs hōmō, pēr-quē ōmnēs ānxīūs ānnōs, Ad mōrtēm festīnāt itēr. Quēm nascī ūnā diēs cōspīcīt, ūnā mōrī. Sācrā divīnā mēntīs īmāgō. Cui īg-nēūs est vīgōr et cēlēstīs ōrīgō. Sānetiūs hīs ānimāl, mēntīsquē cīpaciūs altā Dēerāt ādhūc, et quōd dōmīnārī in cātērā possēt. Ōs hōmīnī sūblīmē dēdīt, cēlūmquē tūerī Jūssīt, et ērēctōs ad sī-dērā tollērē vultūs. Ūnicā gēns hōmīnūm rēctō stat corpōrē, et ās-trā Sūspīcīt. Haud tībī vultūs Mōrtālīs, nec vōx hōmīnēm sōnāt.

HŪMŪNCĪŌ, ōnis. Hōmūlūs & Hōmūncūlūs, ī. m. *Hombrecillo.* * *Et mēllōr fātīs dōnārēt; hōmūncīō quāntūs.* Juv.

HŪMŪMĒRĪĀ, ē. *Semejanza de una persona á otra.* * *Hinc et Anā-xāgōrā scrūtēmūr hōmādmērīām.* Lucr.

HŪMŪLĒ, ēs. f. *Monte de Tracia.* * *Līnquētēs Hōmūlēn ōtbrīnquē nīvālēm.* Virg.

HŪNĒSTĀS, ātis. f. *Honestidad, honra.* * *Cūrāt hōnēstātēm, jūstītiām-quē Dēūs.* Mart. **SYN.** Hōnēstūm, dēcūs, dēcōrūm, virtūs. **PHR.** Hōnēstī glōrīā, lēx. Dēcūs ānimī.

HŪNĒSTŪS, ā, ūm. *Cosa honesta, honrada.* * *Pārtīcīpēm quē tē sē-crētī fēcīt hōnēstī.* Juv. **SYN.** Dēcōrūs, dēcēns, vel Laūdābilīs, vērērābilīs, vērērāndūs, laūdātūs, hōnōrāndūs, laūdāndūs, cō-lēndūs.

HŪNŌR, seu hōnōs, ōris. m. *Honra, gloria, fama.* * *Quā fāvōr, aut cētūs, plēnī quīd hōnōrībūs ānnū?* C. S. **SYN.** Glōrīā, laūs, fāmā, dēcūs, nōmēn; dīgnītās, vel rēvērēntīā, cūlūs. **EPITH.** Ēgrēgiūs, sōlēmnis, exīmīūs, cōspīcūūs, mūdānūs, tērrēnūs, tūmīdūs, grātūs, pōpūlārīs, vānūs, mērītūs, ætērnis, īncertūs, āmbītīōsūs, quāsītūs, ōptātūs. **PHR.** Hōnōrīs tītūlī, dēcūs, aurā, stīmulī. Hōnōrīs āpēx. Nōmīnīs glōrīā, dēcūs. Nōmēn īngēns. Virtūtīs mērītūm. Cūpīditās stīmulāns mēntēs. **VERS.** Prōpriūm dēcūs et pārtūm īndīgnāntūr hōnōrēm Sēmpēr hōnōs, nōmēnquē tūm, laūdēsquē mānēbunt. Nec gēns ūllā tūōs āquē cēlēbrābit hōnōrēs. Haud ēquīdēm tālī mē dīgnōr hōnōrē. *Vide GLORIA.*

Hönörabilis, is, ē. *Cosa digna de honra*. SYN. Hönörändüs, cölen-
düs, laudabilis, hönestüs.

Hönörätüs, ä, üm. *Cosa honrada*. * Cujus höörätüs össä vëbäntür
ëquüs. Prop. SYN. Laudätüs, cëlëbër, inclütüs, ëximius, insig-
nis. V. CREBER.

Hönörificüs, ä, üm. *Cosa que causa honra*. * Si quid höönörificüm
päginä bländä sönat. Mart.

Hönöriädës, ä. *Hijo del Emperador Honorio*. * Pärvüs Höönriä-
dës genitüs cönsëdit ävütis. Claud.

Hönöriüs, ii. *Nombre de un Emperador Romano*.

Hönörö, as. *Honrar, respetar*. * Cüm quö cönsëvüt mlës höönörät
ëquüm. SYN. Cöiö, vënerör. PHR. Höönörë prösëquör, afficiö,
ëxtöllö, decörö, cöndëcörö, örnö, ëxörnö, cöiö, cëlëbrö. Hö-
nörës reddö, rëfërö, inërö, përsölvö, indicö. Tërgëminis töl-
lërë höönörübüs. V. ADORO, & LAUDO.

Hörä, ä. f. *Hora, tiempo*. * Gällö, cüjüs ämör täntüm mñi crëscit
in höräs. Virg. EPITH. Brëvis, fägax, cëlër, irrëvöcabilis, prä-
përäs, fügüens, vëlöx, möbilis, lëvis, sübitä, räpidä, müta-
bilis, präcëps, ägüis, flüens, fügüivä, citä. PHR. Hörä spä-
tium, mörä, tempüs. Intërvällä diëi. Fügüens fränö nön rëmö-
rantë. VERS. Pröh Süpëri quid nön hööminü brëvis ëripit hörä.
Ëxtrëmä möriëns ällöquör hörä. V. TEMPUS.

Hörä, ä. f. *Diosa de la Juventud entre los Romanos, los cuales juz-
gaban que esta habia sido Hersilia, muger de Rómulo, trasladada
al Cielo como él. Ovidio la llama Örän. † Dea juventutis apud
Romanos qui banc putabant fuisse Hersiliam uxorem Romuli, in
Cælo sicut & ille collocatum. Oram vocat Ovidius*. * Örämquë vö-
cät, quä nunc Dëä jünctä Quirinö. Ovid. Tëquë Quirinë päter
vëneräs, Hörämquë Quirinë. Enn.

1. Höratüs, ii. m. *Poeta natural de la ciudad de Venusia en la Ca-
labria, favorecido de Mecenas, muy célebre por sus versos Líri-
cos, y sátiras. † Poëta, Venusii natus in Calabria, Mecenate
charissimus, Lyricorum, & Satyrorum scriptor eximius*. * Dë-
tünüt nösträs nümerösüs Höratüs aurës. Ovid. SYN. Flaccüs.
EPITH. Döctüs, äcër, nümerösüs, lyricën, mördax, Cäläbër,
Vënusinüs. PHR. Vätës Vënusinüs. Römänä fidicën lyrä. Aüsö-
niä lyrä decüs.

2. Höratüs Cöclës. *Célebre Romano, que solo detuvo á los enemigos,
mientras que por las espaldas cortaban el puente; despues de cuya
accion se arrojó armado al Tiber, y entró en Roma. † Illustris Ro-
manus qui hostium impetum remoratus est, donec interciso retrö
ponte armatus in Tyberim insiliit, & ad urbem pervenit*. * Aspë-
cërës pöntëm äudërët quöd vëllërë Cöclës. Virg.

3. Höratü, örüm. *Los Horacios, tres hermanos Romanos, que com-
batieron con otros tres hermanos de la ciudad de Alba, llamados
Curiacios; en cuyo combate dos de los Horacios fueron muertos,
y el que sobrevivió mató á los tres Curiacios. † Fuëre tres insig-
nes Romani fratres qui cum Curiatii tribus Albanis fratribus
congressi sunt, quo in certamine duobus Horatiis occisis qui
superstes remanebat tres Curiatios interemit*. * Gërmänüm in

pëctüs tülit äspër Höratüs ënsëm. Ruæ.

Hördëüm, i. n. *Cevada*. * Grändiä säpë quibus mändävümüs hördëä
sulcis. Virg.

Hörä, ä. & Höriölä, ä. f. *Barquilla de Pescador*.

Hörizön, öntis. m. i. brev. 2. long. *Horizonte*. VERS. Quä nö-
trüm äscëndit Titän, imümquë süb örbëm vërtitür, Èt quäntüs
pätet in cämpis pröspectüs äpërtis.

Hörnüs, ä, üm. *Cosa del mismo año*. * Illä diës ägnis cädëm dënnü-
ciät hörnis. Horat. Èt hörnä dulci vinä prömëns döiö. Idem.

Hörölogium, ii. *Relox*.

Höröscöpüs, ä, üm. *Cosa que señala las boras*.

Höröscöpüs, i. m. *La hora del nacimiento*.

Höröscöpüs, i. m. *Horoscopyo, prediccion de lo que ha de suceder á
alguno, infiriendolo del momento del nacimiento*. * Quäm bënë pä-
rtitüs mëmöränt hööscöpön ästris. Mant.

Hörrëndüs. V. infrä HORRIDUS.

Hörrëö, ës, rüi, ërë. *Temblar de miedo, tener horror*. * Ät impä-
cätös ä tërgö hörrëbüs lbërös. Virg. SYN. Hörrëscö, ëxhörrëö,
ëxhörrëscö, inhörrëö, përhörrëö, trëmö, rigëö, timëö. PHR.
Präcördiä pëllit, vel öccüpät hörrör. Frigidüs hörrör mëmbrä
quätit. Cör pëpüllit hörrör. V. HORROR, & TREMO, TIMEO.

Hörrëüm, ëi. n. *Albondiga, ó granero*. * Illüs immënsä rüpërun
hörrëä mëssës. Virg. SYN. Gränäriüm. EPITH. Cërealë, divës,
plënum, triticëüm, cäpax, vacüüm, rëfërtüm, stipätüm, äi-
tüm, pënsülë. PHR. Mëssis übï nümerösä: frümënti, vel frügüm
cömpösiti äcervi. Übï cönditä mëssis.

Hörribilis, is, ë. *Cosa terrible, espantable, horrorosa*. * Nunc ëväm
hörribili visü pörtëntä sëquüntür. Virg. SYN. Hörridüs, hörrëndüs.

Hörridülüs, ä, üm. *Cosa que causa algo de horror*. * Scis cömütëm
hörridülüm tritä dönärë läcërnä. Pers.

Hörridüs, ä, üm. *Cosa horrorosa, espantable*. * Hörridüs in jäcülis
ët pëllë Lybistidös ürsä. Virg. SYN. Hörribilis, hörrëndüs, hö-
rificüs, terribilis, mëtüendüs, trëmëndüs, stüpëndüs, terrifi-
cüs; vel hispídüs, hirsütüs, äspër.

Hörridüm dictü: vel ädütü. PHR. Hörrëndüm, äc dictü vidëö mï-
rabilë mönstrüm. VERS. Rëfügüt löqui mëns ägrä, täntis inhör-
rëscit mälis. Färi änimüs hörrët. Majörä vëris mönsträ vix cä-
piunt fidëm. Hörrëscö rëfërëns. Änimüs mëmüissë hörrët lüctü-
quë rëfügüt. Quis taliä fändö Tëmpëret ä läcrymis? Vöx hörrën-
dä për auräs Ëxcidit.

Hörridüm visü. PHR. Tristis imägö. Terribilës visü förmä. Möns-
trüm hörrëndüm, införmë, ingëns. Födüm äc türpë fütit möns-
trüm, rictüquë minäci Territät. VERS. Hic äliüd mäjus misëris,
mültöquë trëmëndüm, Öbjicitür, mägis ätquë imprövüidä pëctörä
türbät.

Hörrificö, as. *Espantar, poner miedo*. * Terribilz mönitü hörrifi-
cänt, ägit ipse fütëntëm. Virg. SYN. Terrificö, terrëö.

Hörrificüs, ä, üm. *Cosa horrorosa, terrible*. * Ät nö hörrificö
cinëfactüm të präpë büstö. Hor. V. HORRIDUS.

Hörrisonüs, ä, üm. *Cosa que hace un ruido horrible, y espantable*.

* *Tum demum horrissonō stridentēs, &c.* Virg. PHR. Horrēndūm sōnāns.

Horrōr, oris. m. *Miedo, espanto. Frio.* * *Arrēctaque horrōrē cōmā: et vox faucibus hāsīt.* Virg. SYN. Frēmītūs, trēmōr, vel tērrōr, fōrmidō. EPITH. Sāvūs, frigidūs, dirūs, acerbūs, trēmūlūs, lūrīdūs, gēlīdūs, fērūs, ēxānguīs, tērrībilīs, tērrīficūs, Mārtiūs, sāvūs, sērvīlīs, implācābilīs, ēxītiālīs, ātēr, bārbārūs, sōnōrūs. VERS. Barbārūs ingrūtī horrōr. Mihī frigidūs horrōr Mēmbra quātīt, gēlīdūsquē cōīt fōrmīdīnē sānguīs. Obstūpūī, gēlīdūsquē cōmās ērēxērāt horrōr. Ac mē cūm primūm sāvūs cīrcūmstētīt horrōr, Obstūpūī. At vērō Ænēās aspēctū obmūtūt āmēns. V. TIMOR.

Hortāmen, inis. n. *Inducimiento, exhortacion.* * *Nec dum consuētā nōrīnt hortāminā vōcīs.* V. SYN. Hortātūs.

Hortātōr, oris. m. *El que induce, ó anima.* * *Hortātōr scēlērūm Ædīdēs, &c.* Virg. SYN. Suāsōr, aūthōr.

Hortātūs, ūs. m. *Inducimiento, exhortacion, solitacion.* * *Persuāsīt cērītō, hortātūs nōn impūlit acrī.* Pr. SYN. Hortātīō, impūlsūs, mōnītūs, stīmūlī. EPITH. Vēhēmēns, grāvīs, fōrtīs, acrīs, ūrgēns, fidēlīs, dīsērtūs, fēcūndūs.

Hortōr, aris. *Incitar, exhortar, animar.* * *Impētūs, hortāmūr fārī, quō sānguīnē crētūs.* Virg. SYN. Exhortōr, ādhortōr, ācūtō, sūscītō, stīmūlō, incēndō, accēndō, inflāmō, instīgō, sōllīcītō, incītō, cōncītō, pēllō, impēllō, fērō, mōnēō, suādēō, ēxācūtō, ēxstīmūlō. PHR. Hortāndō excitō, fōvēō. Hortātībūs instīgō, ācūtō. Mōnītū incēpō. Dictīs ānimōs dō, āddō, tollō, sūffīcītō, sūscītō. Vērbīs ānimūm, vīrtūtēm accēndō. Stīmūlīs vīrēs sūscītō, ēxācūtō, āggērō, āggērō. VERS. Jūvenēm factā ād Māvōrtiā flāmmāt. Jūvenēs ānimīs āudācībūs implēt; stīmūlīs immānībūs āmūlā vīrtūs ēxācūt. Cōrdā vīrūm fōvēt hortāndō, rēvōcātquē vīgōrēm. Sic illē pāvētēs Incēndīt vīrtūtē ānimōs. Nūnc pēcē, nūnc dictīs vīrtūtēm accēndīt āmārīs. Tārchōntēm īn prālīā sāvā Sūscītāt, ēt stīmūlīs hāud mōllībūs incītāt īrās. Hīs ācūt stīmūlīs, sūbicītquē hāud mōllīā vērbā. Cērtātīm sēsē Rūtūlī exhōrtāntūr īn ārmā. Incēndītquē ānimūm fāmā vēnīētīs āmōrē. Ānimōs tollīt dictīs ātquē incēpāt ūltrō. Ērgō īntēr cēdēs, cādēntīāquē āgmīnā Tārchōn Fērtūr ēquō, vārīūsquē īnstīgāt vōcībūs ālās, Nōmīnē quēmquē vōcāns, rēfīcītquē īn prālīā pūlsōs. Nōn māgnō hortānūnē mīlēs īn prādām dūcēndūs ērīt. Acēr ēt ād pālmā pēr sē cūrsūrūs hōnōrēs. Sī tāmhēn ādmōnēās, fōrtītōr ībīt ēquūs.

Hortandī formulæ. Eūgē. Nūnc āgē. Ērgō āgē. Pērgē mōdō. Eīā āgē, rūmpē mōrās. Māctē nōvā vīrtūtē pūēr. Quārē āgītē, ō sōcīī, nūnc vēstrās prōmītē vīrēs. Rēvōcātē ānimōs, mōestūmquē tīmōrēm Mītītē. Tīmōr ōmnīs ābēstō. Tū, nē cēdē mālīs, sēd cōntrā āudēntītōr ītō. Nūnc ānimīs ōpūs, Ænēā, nūnc pēctōrē fīrmō. Pēr vōs, ēt fōrtiā factā, Spēmquē mēām, pātrīā quā nūnc sūbīt āmūlā laūdīs: Fīdītē nē pēdībūs, fērrō rūmpēndā pēr hōstēs Est vīā. Nūnc nūnc Insūrgītē rēmīs. Ērgō āgītē, ēt Dīvūm dūcūt quā jūssā, sēquāmūr Sic incīpiēns hortātūr ōvāntēs: Māximā rēs ēffēc-

tā, vīr, tīmōr ōmnīs ābēstō, Quōd sūpērēst hāc sūnt spōllīā. Hēc-tōrēī sōcīī, Trōjā quōs sōrtē sūprēmā Dēlēgī cōmītēs, nūnc illās prōmītē vīrēs. Nūnc ānimōs, quībūs īn Gētūlīs Sīrtībūs ūsī.

Hortūs, ī. m. *Huerto, jardín.* * *Hortūs ūbī et tēctō vicīnūs jūgīs āquā fōns.* Lucr. SYN. Vīrīdārīūm, vīrētūm, pōmārīūm. EPITH. Pīnguīs, fērāx, mōllīs, rīgūūs, irrīgūūs, fēcūndūs, hīlārīs, cūltūs, ēxcūltūs, pōmōsūs, fēlīx, pōmīfēr, rēdōlēns, frāgrāns, ōdōrātūs, hālāns, vīrīdūs, plācīdūs, āmōnūs, gēnīālīs, jūcūndūs, pīcītūs, sēptūs, flōrīcōmūs, grātūs, ūmbrōsūs, rīdēns, lētūs, frūctīfēr, flōrīdūs, flōrēns, frōndēns, fērtīlīs, vīrēns, sūbūrbānūs. PHR. Āmōnā vīrētā. Frūctībūs, hērbīs, flōrībūs cūltūm sōlūm. Hortōrūm sēptā. Sēcrētūs ēt cūltūs āgēr. Flōrībūs, hērbīs ōdōrātīs, vel ārbōrībūs cōnsītūs, cūltūs, dīvēs. Ōdōrātīs cūltīssīmūs hērbīs. Crōcēīs hālāntēs, rēdōlēntēs, spīrāntēs flōrībūs hortī. Rūrīs āmōnī Dēlīcīā. Sēctūs rīvō lēnē sōnāntīs āquā. Ūbī crebrā rōsārīā, vīōlārīā spīrānt. Vārīs dēcōrātūs flōrībūs. Irrīgūūs flōrīdūs hortūs āquīs. Mōllī frāgrāns ōdōrē. Flōrūm gēmmīs cōllūcēns. Nīrīdīs gēmmāns flōrībūs. Ārbōrēō fētū dīvēs. Cōnspīcī pōmīs nōn dēfīcīēntībūs hortī. Hortūs ōdōrātīs sūbērāt cūltīssīmūs hērbīs. VERS. Est mīhī fēcūndūs dōtālībūs hortūs īn āgrīs. Aurā fōvēt, līquīdā fōntē rīgātūs āquā. Āttūlīt, ēt vārīās quās hābēt hortūs ōpēs. Nēc quās hortūs ālīt cūm sūccīs mītībūs hērbās. Pōmōnā fūīt, quā nullā Lātīnās Īntēr Hāmādriādās cōlūt sōlētūs hortōsī Nēc fūīt ārbōrēī stūdīōsīōr āltērā fētūs: Ūndē tēnēt nōmēn. V. FLOS. FRUCTUS. ARBOR. FON, &c.

DESCRIPTIO HORTI. Virg. Morat.

Hortus erat junctus casulae, quem vimina pauca,
Et calamo redimita levi munibat arundo:
Exiguus spatio, variis sed fertilis herbis:
Nil illi deerat quod pauperis exigit usus.
Hospēs, ītis. m. f. *Huesped, ó estrangero.* * *Vzvitūr ēx rāptō, nōn hōspēs āb hōspītē tūtūs.* Ovid.
Hospēs, qui hospitio recipit. EPITH. Dūlcīs, grātūs, āmicūs, jūcūndūs, ūrbānūs, mūnīficūs, bēnīgnūs, fācīlīs.
Hospēs, qui recipitur hospitio. SYN. Ādvēnā, pērōgrīnūs. EPITH. Cārūs, ēxtērnūs, vāgūs, mōbīlīs, nōvūs, īgnōtūs, sūpllēx, fēs-sūs, fātīgātūs, īnūrbānūs, pōcēāx.
Hospitā, ā. f. *Huéspedes, ó estrangera.* * *Hōspītā Dēmēphōōn tūā, tē Rbdōpēā Phyllīs.* Ovid.
Hospitālīs, īs, ē. *Cosa perteneciente al hospedage, ó posada.* * *Nōn hōspītālīs ēxūlēm tēllūs fērāt.* (Iamb.) Senec.
Hospītōr, aris. *Hospedar, ó ser hospedado.*

Hospītōr, hospitio excipio. PHR. Hospītō, tēctīs, mēnsā ēxcīpīō, rēcīpīō, āccīpīō, ādmītītō, sūscīpīō, fōvēō. Hospītīūm dō, pēr-bēō. Dōmō, mēnsā sōcīō. VERS. Nōvā pātēānt Cāthāgīnīs ārcēs Hospītīō Teūcrīs. Hāc fēsōs tūtō plācīdīssīmā pōrtū Ēxcīpīt. Pāndērē dēfēsīs hospītā tēctā vīrīs.

Hospitio excipior. PHR. Ūtōr hospītīō. Sōcīā dōmō frūōr. Hospītīō jūngōr. Hospītīūm ādēō, sūbēō. Tēctīs hōspēs sūccēdō, mōrōr. VERS. Pēr Pātrīs hospītīā, ēt mēnsās quās ādvēnā ādīstī. Pān-

dere defessis hospita tecta viris. Hospitiibus janua nostra patet. Longis erroribus acto Threicis portus hospitiumque dedi. Tectoque animoque recepit. Illos porticibus Rex accipiebant in amplis: Quis novus hic nostris successit sedibus hospes! Nostris succedere penatibus hospes. Jungimus hospitio dextras, et tecta subimus. Illa mihi domus est, vobis erit hospita tellus. Nuper ab Hamonius hospes mihi Thessalus oris Venerat, et tactum vix bene limen erat. Teucri socia simul urbe fruuntur. Hec limina victor Alcides subit, hanc illum regia cepit.

Hospitium, ii. n. *Hospicio, hospedage, hospederta.* * Si jungi hospitio properat sociusque vocari. Virg. EPITH. Comē, piūm, dulcē, amēnūm, benignūm, grātūm, quēsītūm, optātūm, mitē, apertūm, patēns, parātūm. PHR. Hospitiū tectā. Hospitā tectā. Socii penatēs. Tellūs, domūs hospitā, vel hospēs. Hospitiū jusque fidēsque. Hospitis officiūm. Peregriinā gentis amēnūm Hospitiūm. Hospitiūm antiquūm Trojā sociique penatēs.

Hospitūs, ā, ūm. *Estrangero.* * Nec placidos portus hospitā navis habēt. Ovid. SYN. Peregriinūs.

Hostiā, ā. f. *Hostia, victima. Sacrificio.* * Et pro delictis hostiā blandā fuit. Ovid. SYN. Victimā, placulūm. EPITH. Placabilis, mysticā, piā, insōns, sacra. V. VICTIMA.

Hosticus, ā, ūm. * Dirā venēnā, nec hosticus auferēt ensis. Hor. Hostilis, is, ē. *Enemigo, ó cosa de enemigo.* * Inklusus muris hostilique aggere septus. Virg. SYN. Hosticus, inimicus.

Hostilitas, atis. f. *Hostilidad, enemistad.* SYN. Odium, feritas, crudelitas, savities.

Hostilitēr. *Enemigamente.* * Armētūm, spērūtque hostilitēr dmnēs. Ovid. SYN. Crudelitēr, ferocitēr.

Hostis, is. m. *Enemigo.* * Hostis habēt muros, ruit altō a culmine Trojā. Virg. SYN. Inimicus, adversarius. EPITH. Adversus, infensus, infestus, savus, impius, dirus, crudentus, ferus, barbarus, superbis, perfidus, iniquus, acerbus, invisus, truculentus, perniciosus, pugnax, sanguinolentus, ferox, minax, insidiosus, verendus, crudelis, cautus, immisus, inhumanus, audax, vesanus, furibundus, praedator, impatiens, formidabilis, amens, versutus, interritus, imperterritus, vigil, pervigil. PHR. Invisus, infestus homo. Facies hostilis, inimica. Hostile, oppositum agmen. Hostiles animi. Turba, manus inimica Hostis caede nocens: Virulentus armis: Ferro metuendus: Mitescere, flecti nescius. VERS. Belliger ingruit hostis. Muros obsidet hostis. En ferus hostis adest. Muri iterum imminet hostis. Hostis habet muros. Detrudere finibus hostem. Pallat, et hostiles eredit adesse manus. Magnisque vocant clamoribus hostem. Clausi turritis manibus hostes spicula contorqueunt.

Hostem invadere. PHR. Lacerare hostes. In hostes irruere, pergere, prorumpere, irrupere, magno impetu ferri. Medios morturus in hostes irruit. V. INVADO.

Huc. *Acá donde yo estoy.* * Huc ades, o formose puer: tibi lilia placuere. * O miser, inque dies ultra miser, buccine rerum. Pers. SYN. Hucne? *Manera de preguntar.*

Hucusque. *Hasta aquí.* SYN. Hactenus.

Humanitas, atis. f. *Humanidad, benignidad.* SYN. Comitatus, urbanitas, benignitas, clementia, lenitas.

Humaniter. *Humanamente, benignamente.* SYN. Humanē.

Humanitus, adv. *Humanamente.* * Si quid mi fuerit humanitus, ut teneatis. Enn. PHR. Humanā sorte.

Humanus, ā, ūm. *Cosa humana, afable.* * Non haec humanis opibus, non arte magistrā. Virg. SYN. Comis, urbanus, mitis, affabilis, gratus, tractabilis, benignus, lenis, clemens. V. COMIS.

Humectō, ās. *Humedecer, mojar.* * Quā niger bumectat flaventiā cultā Galesus. Virg. SYN. Madefacio, irrigo, irroro, imbuo, rigō, aquis spargō.

Humens, entis. adj. *Cosa húmeda.* * Humentemque Aurorā polo dimoverat umbram. Virg. SYN. Humidus.

Humēō, es. *Estar húmedo.* * Quā licet, et lacrymis humet arenā mens. Ovid.

Humeri, orum. m. pl. *Los hombros.* * Infelix humeros urgeat urnā meos. Prop. SYN. Scapulae: armī, ad belluas pertinet. EPITH. Latī, nivei, teretes, eburni, candidi, albescentes, robusti, validi, nervosi, fortes.

Humescō, is, ere. *Humedecerse.* * Humescunt spumis flaturque sequentium. Virg. SYN. Madefio.

Humidus, ā, ūm. *Cosa húmeda, ó mojada.* * Et jam non humidā, Caelo. Virg. SYN. Humens, madidus, madens, udus.

Humifer, (eri), ā, ūm. *Cosa húmeda, ó que hace humedo.* * Naribus humiferum duxere ex aere succum. Cl. SYN. Humidus.

Humilis, is, ē. *Cosa baxa, abatida, humilde, ó despreciada.* * Atque humiles habitare casas, et figere cervos. Virg. SYN. Demissus, submissus, vel vilis, abjectus, contemptus, ignotus.

Humō, ās. *Enterrar.* * Quisque suum pro te consortem mastrus humabat. Lucr. SYN. Inhumo, tumulo. V. SEPELIO.

Humor, oris. m. *Humor, vapor, humedad.* * Unā cavē tepidō sudant humore lacunā. Virg. SYN. Humiditas: mador, vel aqua, liquor. EPITH. Gelidus, tener, aquatilis, pluvius, exundans, liquidus, dulcis, spumens, fumidus, lividus, roseidus, frigidus, aquaticus, pinguis, tenax, madidus, lentus, sparsus. PHR. Vere novō gelidus canis quum montibus humor liquidus, vel defluit.

Humus, i. f. *Tierra.* * Spargite humum foliis, in succis fuitibus umbras. Virg. SYN. Terra, tellus: ager, campus. V. TERRA & JACEO.

Hunni, orum. m. pl. *Pueblos de la Escitia Europea, los cuales se fueron vagando por toda la Europa. † Scythiae Europae populi, qui totam Europam cursibus suis infestarunt.* EPITH. Feroces, torvi, belligeri, bellaces, feri.

Hyacinthus, ā, ūm. *Cosa del lirio cárdeno.* * Annua praelata reddunt hyacinthinā pompā. Ovid.

Hyacinthus, i. m. flos. *Flor de color de carmesí, llamada lirio cárdeno, ó violeta negra. Los Poetas fingen que un joven fue convertido en esta flor. Fue querido de Apolo, y de Céfito; este, movido de zelos por ver jugar á Jacinto al disco con Apolo, le tiró al rostro con la pella, ó plato del juego, y le mató. Despues de esta*